

NEPŘÍJEMNÉ KAMARÁTSKÉ

DRÁMY

LOTTIE BROOKSOVÉJ

KATIE KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Nepříjemné kamarátske drámy Lottie Brooksovej

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Katie Kirbyová

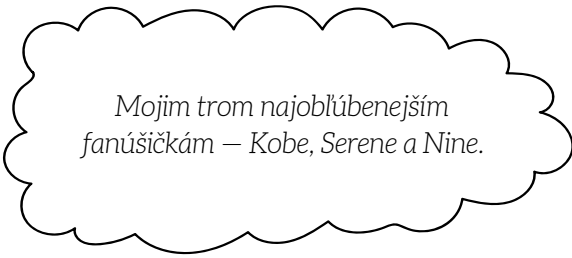
Nepříjemné kamarátske drámy Lottie Brooksovej – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

*Mojim trom najoblúbenejším
fanúšičkám – Kobe, Serene a Nine.*

NOVÝ ROK

9.04

Nový rok, nový denník, nové multibalenie tyčiniek KitKat a nový FRAJER!!!! Mohla by som sa mať **EŠTE** lepšie?!?!?!?

Momentálne som od šťastia taká bez seba, že keď mi Toby pred chvíľou prišiel prdnúť do ľavej nosnej dierky, skoro nič som necítila. A keď mi Bella zjedla obľúbený balzam na pery a prstami mi rozrýpala najobľúbenejší bronzer, skoro... Nebudem klamať, skoro ma porazilo... Ale tentoraz som tresla dverami na detskej oveľa slabšie, než mám vo zvyku. V konečnom dôsledku to bol predsa len obyčajný balzam a bronzer. A ja po Belle tie flaky z koberca tak či tak drhnúť nebudem. Takže?

Koho už len trápia balzamy a bronzery, keď je po uši zalááááskovanýýýýýý?!

Mňa nie. Ani **NÁÁÁÁÁÁHODOU!**

Pevne verím, že tento rok bude **ÚŽASNÝ**. Cítim to na viečkach.

Spísala som si zopár novoročných predsavzatí. Zatiaľ mám tieto...

Lottine novoročné predsavzatia

1. Pokúsiť sa skoncovať so závislosťou od KitKatu.
2. Každý deň niekoho za niečo pochváliť.
3. Presvedčiť našich, aby mi o polovicu zvýšili vreckové.
4. Postarať sa o to, aby mi obočie rástlo rovnomernejšie než doteraz.
5. Prestať (toľko) božekať.
6. Cez víkendy vstávať o siedmej a hneď ráno si zacvičiť jogu alebo meditovať.
7. Nájsť si vlastný jedinečný štýl.
8. Lepšie sa znášať so svojimi neznesiteľnými súrodencami.

9. Pokúsiť sa nebyť až taká čudáčka.

10. Osobne sa stretnúť s Taylor Swift.

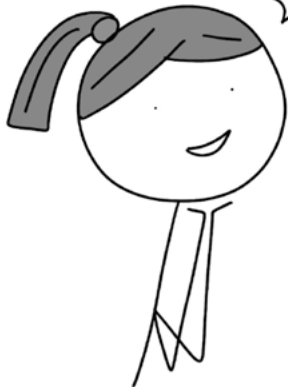
S prvým predsavzatím to zatiaľ nevidím príliš ružovo, pretože už len pri písaní predchádzajúcich riadkov som zhltnula dva KitKaty, takže zvyšok balíčka radšej hneď odložím a ďalšiu dávku si doprajem najskôr o dve hodiny.

10.45

V hlave si celý čas prehrávam včerajšiu noc. Mám z nej kopy pekných spomienok: na tancovanie, červené poháre, verejné vyznanie lásky (no dobre, možno nie „lásky“, ale minimálne toho, že ma má „rád“)... A na našu PUSU!!!

Škrečkom som všetko vyrozprávala až do posledného detailu – od napätia ani nedýchali!

... a vtom sa celý svet spomalil a Daniel sa na mňa pozrel... A ja som sa pozrela naňho... A zrazu som sa cítila ako čarovný jednorožec cválajúci po brázde plnej vlčích makov... a...

Kedy už konečne sklapne?!

Vždy bola takáto otravná?!

10.56

Lepšiu pusu som ešte asi nezažila. Dobre, dobre, viem, že som sa zatiaľ bozkávala len dvakrát, ale aj tak si myslím, že táto druhá pusa bola lepšia než prvá. Aj keď nie oveľa... Možno tak o pätnásť percent.

Ktovie, či sa zdala lepšia aj Danielovi.

10.59

PANEBOŽE, čo ak si Daniel myslí pravý opak?! Čo ak sa mu včerajšia pusa zdala v porovnaní s tou prvou skôr o pätnásť percent horšia... A čo ak sa mu zdala horšia až o 52 percent? Alebo DOKONCA o 78,9 percenta?!

POMOCI Z MOJICH OTÁZOK SA VYKĽULA ŤAŽKÁ SLOVNÁ ÚLOHA!!!

Príklad: Ak Daniel ohodnotil prvú pusu s Lottie deviatimi bodmi z desiatich a za druhú jej udelil z desiatich bodov len dva a pol, o koľko percent horšie sa podľa neho Lottie bozkáva?

K výsledku sa zrejme nedopracujem, lebo:

- A. Nechcem vedieť odpoveď.
- B. Nie som kockáčka, čo vo voľnom čase počíta slovné úlohy.

LENŽE čo ak bude kvalita mojich ďalších pús s Danielom stále len upadať, až sa nakoniec budem bozkávať desaťtisíckrát horšie než prvý raz? Je to vôbec teoreticky možné?!

OOOOCH! Čo ak na celučičkom svete teoreticky neexistuje nik, KTO SA BOZKÁVA HORŠIE AKO JA?!

A DOSŤ.

Moje rojčenie sa zmenilo na nočnú moru. Okamžite sa musím niečím zamestnať, aby som na to viac nemyslela. Možno by som si ešte mala dať niečo pod zub...

11.23

Otvorila som si cibuľkové čipsy a hneď sa cítim trochu lepšie. Čo je dosť zvláštne vzhľadom na fakt, že keby som teraz mala dať Danielovi pusu s takýmto cibuľovým dychom, určite by za veľa nestála.

11.26

Mne by pusa po cibuľkových čipsoch ani trochu neprekážala, lenže sto ľudí, sto chutí.

12.05

Mama mi pred chvíľou priniesla do detskej čerstvo opratú bielizeň a keď zbadala prázdne obaly od čipsov a KitKatu, dosť sa naštvála, lebo na večeru vraj pečie mäso a dúfa, že „všetko pekne zjem, lebo inak...“

„Lebo inak čo?“ opýtala som sa.

„Nebud' drzá, moja milá.“

„Veď ani nie som! Normálne sa pýtam.“

„Lebo inak... Lebo inak uvidíš.“

„A čo presne uvidím?“

„Radšej nechci vedieť,“ odvrkla podráždene. A potom si len tak odišla!

Aj tebe všetko dobré v novom roku, mami!

Lenže ja som chcela odpoveď. Preto som sa na ňu pýtala. Rodičia by podľa mňa mali formulovať svoje vyhrážky konkrétnejšie. Ako inak máme vedieť, či ich treba brať vážne?

15.44

Na slávnostný novoročný obed sme mali pečenú hovädzinu a yorkshirský puding. Naši si výnimočne nenaliali víno, lebo sa rozhodli, že si na celý január dajú pauzu od alkoholu – škoda, bez vína sedeli pri stole ako kôpky nešťastia.

Ako dezert mama vytiahla zvyšky sladkostí z Vianoc. S Tobym sme si uchmatli kinderká. Ja som vo svojom mala rybku pre šťastie, ktorá vie veštiť budúcnosť, a on natáhovacie kurča. Rovno si ho navliekol na prst, natiahol ho a dobol mi ním do čela. V momente som vyskočila zo stoličky, aby som si to s ním vybavila ručne-stručne, ale potom som si spomenula na svoje predsavzatie, takže som sa nakoniec len zhlboka nadýchla a znova sa posadila.

„Zachovala si sa veľmi vyspelo, Lottie,“ pochválil ma tatko.

„Viem. Dala som si predsavzatie, že sa k svojim súrodencom budem správať trochu milšie.“

„Paráda!“ zarehotal sa Toby, znovu natiahal kurča a namieril ním na mňa.

„STAČILO, Toby,“ napomenula ho mama. „Čo keby si si vzal príklad zo sestry a tiež si niečo predsavzal...“

Mamine slová Tobyho uzemnili.

„Tak čo, Lottka Šalotka, kedy nám konečne prezradíš, ako bolo na včerajšej párty?“ opýtal sa tatko a s nechutou si odpil z ríbezľového nápoja.

„Veru, chceme vedieť pikošky!“ pridala sa mama.

„Aj si sa s niekým oblizovala?“ zarehotal sa Toby, našpúlil pery a nechutne zacmukal.

Moja tvár ma ako zvyčajne totálne zradila, pretože som okamžite očervenela ako paprika.

„JA SOM TO VEDEL, JA SOM TO VEDEL!“ jačal Toby natešene, očividne bol so sebou náramne spokojný.

„**KAKAAAAAAA!**“ vyhŕkla Bella.

„No toto, Lottie! Tak nás už toľko nenaťahuj!“ pobádala ma mama. „Chceme vedieť úplne všetko!“

Otrávene som si vzdychla, hoci mi bolo jasné, že najlepšie bude, keď im hneď všetko vyklopím, aby mi čo najskôr dali pokoj.

„No dobre. Daniel sa ma opýtal, či s ním chcem chodiť...“

„Fúj, nechutné!“ odfrkol Toby.

Pohotovo som mu pod stolom uštedrila kopanec (už mi totiž dochádzala trpezlivosť).

„Kroť sa, Toby,“ napomenula ho mama výhražným tónom a vzápätí sa ku mne načiahla, aby ma objala. „To je skvelá správa, zlatko. Čo ty na to, Bill?“

Tatko sa zamračil. „Hmm, neviem, neviem, najprv toho chlapca musím lepšie spoznať. Daj mi vedieť, kedy by sa u nás mohol zastaviť, nech sa s ním pohovám ako *chlap s chlapom*.“

Zrejme som sa zatváрила zhrozene, pretože mama tatka vzápätí plesla po pleci a vyhrkla: „Nepodpichuj!“

Vážne dúfam, že len žartoval.

18.45

Skupina Kráľovien z ôsmej A na whatsapp:

AMBER: Všetko dobré v novom roku, baby!
Dali ste si nejaké predsavzatia?

POPPY: Načo. Mama vraví, že nemám chybu,
takže sa nemusím nijako meniť. 🙄

AMBER: Len aby si vedela, Poppy, toto vraví každá
mama, takže tomu radšej never. Určite sa máš v čom
zlepšovať. #ničvzlom

POPPY: 😞 V čom napríklad?

AMBER: Vieš, nechcem sa ťa dotknúť, ale máš
väčšinou trochu rybací dych a občas bývaš dosť
upištaná. Čo keby si sa posnažila hovoriť trošičku
hrubším hlasom?

JESS: Nebuď protivná, Amber. Poppy má náhodou
krásny hlas!

AMBER: Nie som protivná! Iba sa jej snažím pomôcť.
Ten zápach z úst predsa cítime všetky, či nie?

(Dlho nikto nič nepíše.)

MOLLY: Hmm... Lottie, ty si si dala nejaké
predsavzatie?

AMBER: O Lottie radšej pomlčím. Na jej mieste by
som si dala minimálne dvadsať predsavzatí.

JA: Dala som si ich len desať, tak prepáč,
že všetky nemôžeme byť také dokonalé
ako ty, Amber!

AMBER: Netvrdím, že som dokonalá. Osobne sa
napríklad budem snažiť viac súcitiť s ľuďmi, ktorí
v živote nemajú toľko šťastia ako ja.

JESS: Úprimne, zatiaľ ti to veľmi nejde.

JA: Ani mne sa zatiaľ až tak nedarí.
Nedokážem prestať jesť KitKat!

MOLLY: Možno by si mala začať niečím ľahšie
dosiahnuteľným. Aké predsavzatia ešte máš?

JA: Hmm, počkaj... Nebyť až taká
čudáčka... Stať sa najlepšou kamoškou
Taylor Swift.

AMBER: Molly povedala „dosiahnuteľným“, Lottie!

JESS: Nechce sa mi veriť, že by si ma len tak
vymenila za Taylor. 😞 😞 😞

JA: BOŽE, tuším by som mala ten svoj
zoznam predsavzatí prepísať.

JA: BOŽE, fakt ho MUSÍM prepísať.
Práve mi došlo, že som si doň dala aj
predsavzatie prestať toľko božekať!

POPPY: Ja sa z vás ušúľam. 🙄

AMBER: A mne z vás asi praskne hlava!! 🙄

MOLLY: Musím končiť. Mama ma volá večerať, ale čo keby sme si zajtra dali stretko? Už sa neviem dočkať, ako nám Lottie zreferuje, čo presne sa udialo na silvestrovskej párty! 🙄💋❤️

JA: Pravá dáma si svoje tajomstvá necháva iba pre seba...

AMBER: No tak, Lottie! Sama dobre vieš, že sa už nevieš dočkať, kedy nám všetko vyklopíš! 🙄

JESS: Som zvedavá na details. Tak teda o dvanástej pri stánku so šiškami?

MOLLY: Môže byť. Mám hroznú chuť na šišky.

JA: Tak sa teda vidíme. Inak, k tomu rybaciemu dychu, Poppy... Mne vôbec nevadí. Úprimne, kto by už len pohrdol dobrou rybacou nátierkou?! Veď je to klasika.

POPPY: Jéééj, vďaka, Lottie. Cmuk

20.22

Práve mi volal môj **FRAJER**.

„Ahoj, Lottie, všetko dobré v novom roku.“

„Ahoj, Daniel, aj tebe. Ale všetko dobré sme si tuším priali už včera...“

„Môže byť. A čo máš nové?“

„Nič také. Ráno som si dala zopár predsavzatí, ale zatiaľ sa mi ich akosi nedarí plniť.“

„Vážne? Ako to?“

„Zrejme som sa trochu precenila. Ako prvé som chcela prestať jesť toľko KitKatu, lenže odkedy som si to predsavzala, už som stihla zlupnúť...“ Porozhliadala som sa po detskej a snažila sa spočítať odhodené prázdne obaly. „No to je jedno. Proste som totálne zlyhala.“

Daniel sa zasmial. „Musíš začať niečím ľahším, dosiahnuteľnejším, Lottie.“

„Nie si prvý, čo mi to hovorí.“

„Čo keby si si napríklad predsavzala, že so mnou budeš chodiť častejšie von?“

Široko som sa usmiala. „To znie splniteľnejšie.“

„Paráda. Tak kedy by sa ti to hodilo?“

„Napríklad v sobotu? Mohli by sme ísť do kina.“

„Super, pozriem sa, čo hrajú.“

„Dobre, tak sa zatiaľ maj, Daniel.“

„Maj sa, Lottie.“

Práve som sa chystala ísť spať, keď som si zrazu spomenula na svoju rybku pre šťastie. Tak som teda zbehla dole do kuchyne, vzala ju zo stola, odniesla som si ju do detskej a dala jej meno Felicity.

Potom som si ju položila na ľavú dlaň a opýtala sa, čo nám s Danielom veští do budúcnosti. Sotva som dopovedala, Felicity začala pomaličky dvíhať hlavu a chvost, tak som si na kartičke, ktorá pri nej bola, rýchlo vyhľadala, čo to znamená, a neuveríš...

PONDELOK 2. JANUÁRA

9.52

Večer som si nastavila budík na pol siedmu, aby som si ráno stihla zacvičiť jogu alebo aspoň chvíľku meditovať. Lenže keď som sa prebrala, zistila som, že je už deväť a budík leží rozbitý na opačnom konci izby. Ako tak nad tým uvažujem, jediným logickým vysvetlením je, že som ho v polospánku šmarila cez celú detskú.

Ach, tie novoročné predsavzatia mi fakt dávajú **ZABRAŤ**.

Na svoju obranu však musím povedať, že vonku mrzlo a všade bola tma ako vo vreci. Ako som si mohla myslieť, že zvládnem vstať uprostred noci?! Nič také mi určite nehrozí.

No čo už... *Lepšie neskoro ako nikdy*, povedala som si v duchu a zgúľala sa z postele na koberec (aj s paplónom, aby mi nebola zima). Cvičenie som plánovala začať v jogovej pozícii dieťaťa, lebo som na koberec tak či tak dopadla schúlená do kľbka. Lenže potom som zrejme zase zaspala, pretože keď som sa znovu prebrala, zistila som, že prešlo skoro pol hodiny...

Pozícia tínedžera:
Vyzerá ako pozícia dieťaťa, no doplnená
paplónom a občasným slintaním.

A okrem toho som bola celá strpnutá. Horšie mravčenie v nohách som v živote necítila!

Absolútne nechápem, načo presne je vlastne to mravčenie dobré. Človek má pri ňom pocit, akoby mu zdreveneli nohy a niekto mu do nich pustil elektrický prúd, až na to, že to v podstate nebolí. Len sa pri tom cítiš tak čudne nepríjemne a máš chuť vykriknúť čosi ako...

„TAK UŽ DOSŤ, NOŽISKÁ! SPAMÄTAJTE SAI!“

A zrejme som to aj naozaj urobila, pretože do detskej zrazu vošiel tatko a znepokojene sa opýtal: „Čo sa deje, Lottie? Všetko v poriadku?“

„Všetko v pohode, tatko. Len mi trochu blbnú nohy.“

Tatko sa nahlas rozosmial. „Ach tak. No jasné. Klasika.“

„Ráno som si privstala, aby som si zacvičila jogu, lenže moje nohy odmietajú spolupracovať,“ vysvetľovala som mu.

„Super, že si ideš zacvičiť, zlatko. Aj ja by som si ráno rád privstal a zacvičil, ale keby mi v tejto zime a tme zazvonil budík, asi by som ho rovno šmaril do steny, haha.“

„To nič, tatko. Vieš, je to... ehm... fajn, keď si na to zvykneš.“
Bože, kde som sa naučila takto klamať?!

V snahe odčiniť svoju lenivosť som sa rozhodla začať aspoň na chvíľu s meditáciou. Lenže meditovanie ma po dvoch minútach začalo nudiť, tak som si radšej na instagrame pozrela video, v ktorom hydraulický lis drvil rôzne vecičky – najviac sa mi páčilo, ako zlisoval bowlingovú guľu.

10.22

Keď som v kuchyni natrafila na mamu, veselo som prehodila:
„Dnes ti to vážne pristane, mami.“

„To má byť irónia, Lottie? Ak áno, nemám na ňu náladu.“

„Myslela som to vážne.“

Mama na mňa vyvalila oči, akoby mi preskočilo.

„Mám na sebe župan, ešte som sa ani nečesala, vo vlasoch mám pravdepodobne Belline zvrátky a keďže mi tvoja mladšia sestra v noci dopriala asi tak dve hodiny spánku, pod očami mám vačky ako svet. *Má to teda byť irónia?*“

Poriadne som si ju prezrela a vtom mi došlo, že má pravdu: vyzerala fakt príšerne, skoro ako chodiaca mŕtvola. Pokúšala som sa na nej nájsť niečo, *hocičo*, čo by sa dalo pochváliť, ale nič som nenachádzala.

„No, vieš, ja len že... že... máš pekné uši.“

„Vďaka, Lottie. Vždy som snívala o tom, že mi ich raz niekto pochváli... A teraz mi na rovinu povedz, čo odo mňa chceš?“

„Nič. Chcela som ti len zložiť kompliment, to je všetko!“

OCH! Tie moje novoročné predsavzatia sú zjavne úplne nemožné. Ešte neprešiel ani deň a zatiaľ som nedokázala dodržať prvé, druhé, piate ani ôsme. Zrazu som si spomenula na tretie...

„Ach, mami, niečo by som od teba vlastne predsa len chcela. Nezvýšila by si mi vreckové? Keby som dostávala aspoň o desinku viac...“

„Hm, počkaj, porozmýšľam... ZABUDNI!“

Moje nervy, čo má zase za problém?!

16.00

Poobedie som strávila s Kráľovňami z ôsmej A.

Keďže sme na Vianoce okrem iného zinkasovali aj nejakú hotovosť, vybrali sme sa do nášho obľúbeného nákupného centra. Najprv sme vošli do háemka, kde som babám podrobne opísala, ako sme sa s Danielom na Silvestra pobožkali, a potom som na ne vychrlila štatistickú analýzu kvality mojich doterajších pús.

Amber celý čas otrávene zívala a drzo ma prerušovala poznámkami typu: „Nechcete sa náhodou baviť o niečom zaujímavejšom, napríklad o úlohe z geografie alebo o vplyvoch globalizácie?“

„Híííí, ja som si tú úlohu ešte neurobila,“ zhĺkla Poppy so zdeseným výrazom v tvári.

„Ani my, Poppy. Myslela som to ironicky,“ zašomrala Amber podráždene. „Čo si zabudla, že úlohy si robievame až v posledný deň prázdnin?“

„Aha... Tak fajn,“ utrúsila Poppy a vzala do rúk flitrovú bomberu. „Čo keby si zajtra šla na to rande do kina v tejto bunde, Lottie?“

Prikývla som a hneď som si bundu vyskúšala. Vyzerala mega dobre, aj keď možno trošku uletene.

„Tadá!“ zvolala som veselo a urobila pomalú otočku, aby si ma baby mohli obzrieť. Všetkým sa podľa mňa páčila, len Amber otrávene zamrmlala...

„Nebud' protivná, Amber! Podľa mňa jej tá bunda náhodou sekne,“ zastala sa ma Jess.

So silným úsmevom som bundu radšej vrátila na vešiak. Amber mala asi pravdu. Nehodila sa mi.

„Fajn,“ vyhrkla Molly a tleskla rukami. „Oficiálne spúšťam operáciu s názvom Oblečme Lottie na rande!“

Široko som sa usmiala. „No super. Ako ďalšie predsavzatie som mala v zozname nájsť si vlastný jedinečný štýl.“

Amber si ma celú premerala a utrúsila: „Tak to teda bude tvrdý oriešok.“

Len čo to povedala, zrazu som sa vo svojej ošumelej mikine, starých rifliach a ošúchaných teniskách začala cítiť nesvoja.

„Amber!“ zahriakla ju Molly. „Čo máš dnes za problém?“

Poppy vrhla na Amber spýtavý pohľad. „Stalo sa niečo?“

„Nie. Nič sa nestalo!“ odsekla Amber podráždene.

Nahlas som si vzdychla. „To nič. Veď iba hovorí pravdu. Skrátka vyzerám... o ničom.“

„Vyzeráš úplne normálne. Všetky sme v podstate oblečené takisto,“ poznamenala Jess.

„A presne v tom je problém,“ vyhlásila Amber. Vzápätí po nás preletela pohrdavým pohľadom a dodala: „Úprimne, všetkým by vám bodla totálna zmena šatníka, lenže na to momentálne nemáme čas. Je to síce neuveriteľné, no keďže Lottie z nás má ako jediná chalana, mali by sme začať ňou.“

„Tak teda... Vďaka,“ utrúsila som zamračene.

Vtom sa ozvala Jess: „Podľa mňa by...“

„Ticho, Jess. Snažím sa rozmýšľať,“ umlčala ju Amber a rukou si podoprela bradu, akoby tuho premýšľala. „Už viem, čo ti chýba. Potrebuješ byť niečím originálna.“

„Čože??“

„Musíš si nájsť niečo, čím sa budeš odlišovať od davu — Taylor Swift je napríklad originálna neprehliadnutelnou hustou ofinou a Harry Styles zase tým, že nosí mužské aj ženské šaty.“

„Ale veď Lottie je predsa originálna tým, že nosí vlasy stiahnuté do červenej gumičky,“ skonštatovala Poppy.

Amber si nahlas vzdychla. „Na červenej gumičke nie je originálne absolútne nič a Lottie si do nej sťahuje vlasy len preto, že sa jej nechce skúšať iné účesy.“

„Hej, to nie je pravda!“ namietla som, hoci to bola pravda.

„Musí to byť niečo štýlové, trendy a jedinečné. Niečo, čo bude Lottie vystihovať, ale v dobrom,“ vysvetľovala Amber.

Takže o toto jej šlo. Osobne som si Amberiným nápadom nebola ktovieako istá, ale brala som to ako náš spoločný projekt, tak sme sa teda pustili do práce. Rozhodli sme sa, že nepôjdeme domov, kým nenájdeme niečo, čím by som mohla byť fakt originálna.

Lenže Amber hľadanie rýchlo omrzelo. Po tom, ako som zamietla všetky jej návrhy – nosiť hrubé čierne linky okolo očí (príliš výrazné), nosiť plátenný klobúk Nike (vyzerala som v ňom smiešne) či kúsok oblečenia, ktoré ma ABSOLÚTNE nevystihovali, sa začala nudiť, a tak odtiahla Molly a Poppy do parfumérie popozerať predraženú kozmetiku.

Takže... hľadanie mojej originality nakoniec zostalo iba na mne a Jess. Najprv sme si šli kúpiť bublinkový čaj (viem, že máme by sa to asi nepáčilo) a potom sme sa pomaly prechádzali po obchodoch a zisťovali, aké máme možnosti.

„Veľké kruhové náušnice?“ navrhovala Jess.

„Hmm, stále by som sa nimi o niečo zachytávala,“
poznámenala som.

„Červené martensky?“

„Strašne drahé.“

„Fialové vlasy?“

„Ešte stále mám traumy z domáceho melíru a v škole by mi to
asi tak či tak neprešlo.“

„Okuliare?“

„Začať len tak z ničoho nič nosiť okuliare, keď ich ani
nepotrebujem, je trochu divné...“

„A slnečné?“

„Načo mi budú v kine?!“

„Dobrý postreh... A čo pírking do nosa?“

„Au!“

„Tetovanie?“

„Au... a navyše naň nemám dosť rokov.“

„Falošné fúzy?“

Nahlas som sa rozosmiala. „Celkom dobrý nápad, ale tuším, že by boli nepraktické.“

„Daniela by pri bozkávaní asi trochu štekli,“ zachichotala sa Jess.

Pri predstave ďalšej pusy s Danielom som trochu znervóznela a tvár mi začala zalievať červeň, tak som sa rýchlo odvrátila, aby si Jess nič nevšimla.

„Á, už to mám!“ vykrikla odrazu. Keď som sa obzrela, uvidela som, že niečo skrýva za chrbtom.

„Čo to je??“

„Tadá!“ zvolala a nadšene vytiahla spoza chrbta chrániče na uši. A nie obyčajné, ale v tvare plyšových burgerov.

S úškrnom som si ich od nej vzala. „Sú bombové...“
Len neviem, čo na ne povie Amber...“

„Och, koho trápí, čo povie Amber. Tej by sa nepáčilo nič, čo by sme vybrali.“

„Moja reč. “

Nasadila som si ich na uši a pozrela do zrkadla. **STRAŠNE** sa mi páčili, tak som si ich kúpila a rovno si ich nechala na hlave... No keď sme sa neskôr stretli s ostatnými babami, Amber nebola ktovieako NADŠENÁ, presne ako som predpokladala.

„Detinské chrániče na uši? To fakt?“ utrúsila krútiac hlavou.

„Mne sa náhodou páčia!“ vyhrkla Poppy s úsmevom od ucha k uchu.

Amber na ňu zazrela a prekrížila si ruky na prsiach.

„Keď som hovorila, že musíš byť niečím *originálna*, nemyslela som tým, že si máš nacapiť na hlavu dva obrovské mekáčové burgery.“

„Podľa mňa vyzerajú skôr ako z Burger Kingu,“ poznamenala som, čím som všetky baby rozosmiala (samozrejme, všetky okrem Amber).

„Chceš, aby o tebe ostatní hovorili ako o *babe s plyšovými burgermi na ušiach*?“

Na chvíľu som sa nad tým zamyslela. „Asi áno.“

„Ach, moje nervy,“ zafrflala Amber. „Tak to ma podržte...“

Molly pokrčila plecami. „Vieš, hovorila si, že Lottie by mala byť originálna niečím, čo ju bude vystihovať, a ehmm... A tie chrániče ju podľa mňa fakt vystihujú.“

„Neviem, načo som sa ti vôbec snažila pomôcť,“ zahundrala Amber a namosúrene odpochoďovala preč.

„Veď nám aj tak nepomáhala. Po chvíli sa na nás vykašľala a všetko nechala na mňa a na Lottie, tak čo čakala?“ skonštatovala Jess.

Nahlas som sa zasmiala.

„Presne! Môže byť rada, že sme sa nerozhodli kúpiť tie falošné fúzy!“

16.46

Práve som si šla vytiahnuť zo zásuvky jeden KitKat a tu zrazu vidím, že zásuvka je prázdna!

Čítaš správne. Nebolo v nej NIČ. Ničovaté nič.

Tak som teda zašla za mamou zistiť, čo je vo veci.

„Všetky som vyhodila do koša,“ oznámila mi.

Skoro som odpadla. „**VYHODILA DO KOŠA?!?!?!**“

„Presne tak. Aj s čipsami a mrazenými kuracími nugetkami.“

PANEBOŽE, veď to sú moje najobľúbenejšie jedlá!!

„Prečo? Ako?! Prečo? Ako?! **PREČOOOOOOOOO????**“

Mama s povzdychom pokrútila hlavou. „Pretože ti škodia, Lottie. Práve čítam knihu o ultra spracovaných potravinách, ktorú mi na Vianoce darovala teta Emily, a som z nej vážne v šoku. Vedela si, že...“

„Lenže to nie je fér! Zato, že si dávaš v januári pauzu od alkoholu, ešte nemusíme trpieť všetci!“

„Tak príf. Nehovorila si náhodou, že si si na nový rok dala, okrem iného, predsavzatie jesť menej KitKatu...?“

„Hovorila, ale ja toho narozprávam až-až, takže by si už mohla vedieť, že ma netreba vždy brať vážne!“

„Prepáč, Lottie, ale do konca januára doma nebudeme mať ani jednu sladkosť a snáď nám to všetkým len prospeje.“

„Neprospeje, pretože už teraz som kvôli tomu unavená, hladná a cítim sa úplne príšerne.“

„To preto, lebo tvoje telo chce cukor, aj keď ho vôbec nepotrebuje. Keď ho budeš počúvať pozornejšie, zistíš, že v skutočnosti túži skôr po niečom sýtom a výživnom, napríklad po – zalistovala v knihe – vajci natvrdo.“

Po vajci natvrdo? Robila si zo mňa srandu?!

„Podľa mňa si úplne mimo, tak sa teda na celú vec opýtajme rovno môjho tela, dobre?“

Nepomohlo. Mama vyhlásila, že to, že si na svoju otázku sama odpovedám pisklavým hláskom, ešte neznamená, že za mňa hovorí moje telo. A aby toho nebolo málo, dodala, že ultra spracovanou potravinou sú aj instantné rezance. Som totálne zdrvená!

18.45

Správa od Poppy na whatsapppe:

POPPY: Čauko! Som rada, že sme sa dnes videli, ale trochu ma trápi Amber. Zdala sa ti v pohode?

JA: Hmm. Viac-menej. Asi mala len trochu horšiu náladu.

POPPY: To som si najprv myslela aj ja. Lenže keď som sa jej opýtala, ako zatiaľ prázdninuje, odvrkla, že strašne, a potom rýchlo zmenila tému.

JA: Myslíš, že sa niečo deje?

POPPY: Neviem. Ťažko povedať, keďže nerada rozoberá, ako sa cíti.

JA: Chápem. Dúfam, že je v pohode.

POPPY: Ja tiež. Hádám nejde o nič vážne. Ale teraz už končím. Musím si ísť oholiť palec na pravej nohe, lebo mi na ňom z nejakého dôvodu rastú čudné čierne chlpy.

JA: A čo ľavý palec?

POPPY: Ten je hladký ako detská ritka. #nechápem

JA: Tak sa teda maj, ty chlpatá
Palculienka. 🤪

MYŠLIENKA DŇA:

PO ROZHOVORE S POPPY SOM CHVÍĽU
PREMÝŠĽALA NAD TÝM, AKO ZVLÁŠTNE SA DNES
POPOLUDNÍ AMBER SPRÁVALA. AJ INOKEDY BÝVA
AŽ PREHNANE... ÚPRIMNÁ. LENŽE DNES JEJ
ÚPRIMNOSŤ HRANIČILA S PROTIVNOSŤOU –
VLASTNE BOLA SKORO TAKÁ PROTIVNÁ, AKO
KEĎ SME SA ZOZNÁMILI. KTOVIE, ČI SA CEZ
VIANOCE NAOZAJ NESTALO NIEČO, O ČOM NÁM
NECHCE POVEDAŤ...

UTOROK 3. JANUÁRA

11.05

Dnes je posledný deň prázdnin, zajtra sa už vraciame do školy (fňuk, fňuk). A keďže som nemala nič na pláne, rozhodla som sa trochu povenovať svojmu obočiu (štvrté predsavzatie).

11.09

Práve sa snažím silou vôle donútiť svoje pravé obočie, aby trochu zhustlo. Mám ho totiž očividne redšie než to ľavé. Keby som si z ľavého obočia vytrhala zopár chlčpkov, obe strany by možno vyzerali súmernejšie.

11.15

Trochu som to s tým vytrhávaním prehnala a ľavé obočie teraz vyzerá redšie než pravé.

11.22

Vytrhla som si pár chlčpkov aj z pravého. A hádaj čo... Teraz vyzerá redšie než to ľavé.

11.29

Vytrhnem si ešte jeden alebo dva chĺpky...

11.41

Alebo dvanásť. Kto to má počítať?! Ja určite nie.

11.50

Asi by som s tým vytrhávaním mala radšej prestať.
Akosi mi to nejde.

11.55

Už len jeden chĺpok... A ešte posledný... A ešte jeden...

11.59

NEVIEM

S TÝM

PRESTAŤ!

